

villie, fordi vi jo gerne, hvis det kunde lykkes, ville være med til at bidrage til at gavne de Folk derovre, saa have vi jo ikke noget imod at ordne denne Sag. Derfor hører dette Andragende til de Andragender, som vi i Henhold til den foreløbige Betænkning over Andragender toge til Konference med Krigsministeren for derigennem at faa Klarhed over, hvorledes Krigsbestyrelsen stillede sig til Sagen, da vi jo nok kunde tænke os, at den her vilde have særlige Interesser at værne. Ved det Samraad, som Ministeren da havde med os, laante han som et nyt Bilag til denne Sag Udvalget en Lov, der er af 30. Marts 1895, og efter hvilken der gives nogle Bestemmelser om, hvordan denne Sag kunde ordnes. Men saa vidt jeg kan skønne, have de ikke benyttet denne Lov, saa meget som de skulde og kunde benytte den. Og — det være nu sagt forud — da Ministeren nævnedes Grundene til hans Modstand mod Sagen, beraabte han sig ogsaa paa denne Lov. Jeg bad ham da om at maatte faa denne Lov at se, og han laante os den saa, og jeg staar i dette Øjeblik med den her i min Haand. Loven er, som sagt, af 30. Marts 1895. Af denne Grund — i Forbindelse med, hvad den ærede Minister nu udtalte — erklærede han, at han ikke kunde tage mod en Henvi- sning af dette Andragende, ikke paa nogen Maade. Thi der maatte forhandles om Sagen med Finansministeren, og desuden hørte hele dette Spørgsmaal, om Fredericia skulde nedlægges eller opretholdes som Fæstning, ind under de Overvejelser, som Forsvarskommissionen har for. Derfor kunde den ærede Minister ikke tage mod Henvi- sningen.

Jeg vil derfor raade det ærede Medlem til at tage sin Ændring tilbage, da jeg tror, at det baade af den ene og den anden Grund er umuligt at komme længere i Øjeblikket. Jeg skal gerne være enig med den ærede Ændringsfor- slagsstiller i Ønsket om, at vi maa komme til det Resultat, at Fredericia Fæstning bliver nedlagt, for den kan vist ikke af militære Grunde opretholdes i Længden. Vi saa jo i 1864, at den var ubrugelig; eftersom Skytset og Forholdene havde udviklet sig, kunde det slet ikke lade sig opføre at holde den. Jeg vil derfor haabe, at Resultatet bliver, at den bliver nedlagt, og naar den bliver nedlagt, ja saa vil det ogsaa komme i Orden for de Folk derovre. Men der er jo for øvrigt Tale om Servitutter, som de Folk have købt deres Ejendomme med. Det er naturligvis meget

ubehageligt at have saadanne Servitutter, det kan ikke nægtes, men det vidste de jo, da de købte deres Ejendomme. Jeg vil derfor raade Ændringsfor- slagsstilleren til at tage sit Ændringsfor- slag tilbage. Hvis han ikke gør det, vil jeg anbefale det høje Ting at følge Finansudvalgets enstemmige Forslag om ikke at indstille dette Andragende.

L. Rasmussen: Naar jeg har forlangt Ordet for at sige et Par Ord i Anledning af det Ændringsfor- slag, som er stillet her af det ærede Medlem for Fredericia, er jeg noget uforberedt, thi jeg har ikke tænkt mig at skulle blande mig i denne Forhandling, og for saa vidt skal jeg heller ikke komme meget ind paa denne Sag. Den Lov fra 1895, som den ærede Ord- fører omtalte, husker jeg for saa vidt godt, som jeg den Gang sad i det Udvalg, og saa vidt jeg husker, drejede Forslaget sig fra først af om at ophæve Demarkations- tvangen paa Demarkationsterrainet om Fredericia Fæstning. Men det, der blev vedtaget, gik ud paa, at vi paa visse Be- tingelser skulle ophæve Demarkationstvan- gen om Citadellet i Fredericia, og hvis jeg ikke husker fejl, kommer den nævnte Lov slet ikke det ved, som her foreligger, nemlig Demarkationstvangen uden for Hoved- volden. Nu har naturligvis den højtærede Krigsminister fuldstændig Ret i, at det vilde være uheldigt og urigtigt her at tage en Bestemmelse saa længe vi slet ikke vide, hvilket Resultat Forsvarskommis- sionen og derefter eventuelt Lovgivnings- magten kommer til med Hensyn til Ord- ningen af vort Forsvarsvæsen, ogsaa med Hensyn til Spørgsmaalet om at nedlægge Fredericia Fæstning. Deri er jeg fuld- stændig enig med den højtærede Krigs- minister.

Paa den anden Side forstaar jeg ikke rigtig, at det kan være en Hindring for, at man paa de ny Matrikelnummere inden for Demarkationslinien uden for Hoved- volden opfører Ejendomme, og at det er meget generende for Folk, kan jeg let for- staa. Jeg synes, at naar de, der bygge paa Demarkationsterrainet ved Fredericia, efter kort Varsel skulle sløjfe deres Byg- ninger, spiller det en overordentlig ringe Rolle, om der er flere eller færre. Det, der er Aarsagen til den Bestemmelse, at der ikke maa bygges paa ny Matrikel- nummere, maa vel være det, at Krigsbe- styrelsen ikke holder af, at der blive alt for mange Bygninger paa dette Terrain uden for Hovedvolden. Men, som sagt, jeg